

VETO

Leuven Studentenweekblad
Jaargang 15, '88-'89
Nr. 24, dd. 10 april 1989
ISSN: 0773-5162
Wekelijks

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verantw. Uitg.: Carla Rosseels
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel.: 016/22.44.38
Verschijnt niet van juni tot augustus

De bewapeningswedloop wordt gekenmerkt door een knap staalje newspeak: vroeger noemde men het 'nieuwe raketten bijzetten', tegenwoordig heet het 'ons arsenaal moderniseren'. Betogen dus.

(Foto Carla Rosseels)

Vaka-voorzitter Hugo Ongena

“Gorbatsjov volgt de strategie van de vredesbeweging”

Kernwapens zijn de laatste weken weer het gespreksonderwerp van de dag, en dat ruim een jaar nadat het INF-akkoord, dat alle middellange afstands-raketten uit Europa verwijderde, voor een korte adempauze had gezorgd. Alles draait om de door de Navo geplande 'modernisering' van de korte afstandswapens in Europa. De vredesbeweging bestrijdt het concept van modernisering van oude wapens en zegt dat het gaat om het plaatsen van nieuwe wapens. Het INF-akkoord zou omzeild worden door nieuwe Lance-raketten, waarvan de reikwijdte wordt opgedreven van 115 tot 400 kilometer. Een vrij dichte benadering van de middellange afstands-raketten, die een reikwijdte hadden van 500 tot 5000 kilometer. Bovendien zouden de kernkoppen die door het INF-akkoord ontmanteld zijn, geplaatst worden op vliegtuigen en schepen. Ook op die manier zou de Sovjetunie opnieuw vanuit Europa nucleair getroffen kunnen worden.

De vredesbeweging is verantwoordigd over deze "nieuwe ronde in de bewapeningswedloop". Op zondag 16 april wil ze die verontwaardiging uiteten op een vredesbetoging in de straten van Brussel. Het te bereiken doel is uistel, en op langere termijn afstel, van deze geplande modernisering. Op zeer korte tijd moet de publieke opinie gemobiliseerd worden. Geen gemakkelijke klus, want er heerst verrassing alom: 'Hoezo, nieuwe raketten?'. Het publiek is niet vertrouwd met het moderniseringsdossier. Ook de vredesbeweging heeft lange tijd niets van zich laten horen. Heeft de vredesbeweging zich ook zelf een beetje laten verrassen na de euforie over het spectaculaire INF-akkoord? We vroegen het Hugo Ongena, voorzitter van het Vlaams Aktiecomité tegen Atoomwapens (VAKA), dat samen met het Overlegcentrum voor de Vrede (OCV) de betoging van volgende zondag organiseert.

Ongena: «Nee, de vredesbeweging heeft zich op geen enkele manier laten verrassen. Integendeel, wij hebben de Navo

verrast. In 1983 heeft de Navo in Montebello het besluit tot modernisering genomen. We wisten dus dat die modernisering op til was. De grote moeilijkheid was echter te achterhalen wanneer de eigenlijke beslissing (door de verschillende regeringen, nvd) genomen zou worden. De Navo wou die modernisering namelijk 'step by step' doorvoeren. Dat betekent dat ze het medicijn met kleine beetjes wil inlepen. Er werden dus geen spectaculaire beslissingen genomen zoals in '79 het Dubbelbesluit er een was. Dat besluit bracht de raketten naar Florennes, wat een groot psychologisch effect teweeg bracht. Daarom wil de Navo de huidige modernisering op een zachte, onopvallende wijze doorvoeren.»

«Op een bepaald moment hebben wij van contactpersonen uit politieke en militaire middens het bericht gekregen dat de beslissing midden april genomen zou worden. Het Amerikaans Kongres wacht namelijk op een signaal vanuit Europa om met het studiewerk voor deze nieuwe wapens te kunnen beginnen. Binnenkort stemmen ze hun begro-

ting en ze zouden 48 miljard willen uittrekken voor dat studiewerk. We waren al van plan om in oktober te betogen, maar we zijn dan overgestapt op een spoedbetoging, drie dagen voor de bijeenkomst van de Nucleaire Planingsgroep van de Navo op 19 april.»

Studie

Veto: De dubbelzinnigheid is dat Europa enkel het licht op groen zou zetten voor het studiewerk, maar dat de Amerikanen dat zullen interpreteren als een goedkeuring voor studiewerk, ontwikkeling én plaatsing.

Ongena: «Inderdaad, dat is een heel belangrijk punt dat meestal compleet uit het oog verloren wordt. Ik heb recent nog een brief geschreven naar alle parlementsleden om hen daarop te wijzen. De Navo stelt nu aan haar bondgenoten voor om voorlopig enkel te beslissen over het studiewerk en nog niet over de ontwikkeling en de plaatsing. Dat is dubbelzinnig: voor ons zou het dus om een vrijblijvende zaak gaan, maar de Amerikanen zijn zakelijk genoeg aangelegd om geen 48 miljard te besteden aan research, als ze ook al niet aan plaatsing zouden denken. Die fazen sluiten uiteraard heel nauw bij elkaar aan. De vredesbeweging wil uitdrukkelijk stellen dat we dat spelletje niet meer meespelen.»

Veto: Als dat INF-akkoord in een handomdraai omzeild kan worden, zoals u stelt, wat is dat akkoord dan eigenlijk waard?

Ongena: «Het INF-akkoord is uitermate belangrijk. Het is namelijk de eerste keer in veertig jaar dat een bepaalde categorie wapens weg-onden-

vervolg op p.2 ▶

Karrië

Iedereen weet het: Hét is weer zover. Het jaar loopt naar zijn einde, de ratten verlaten het zinkend schip van de 's Meiersstraat. Volgend jaar moet weer nieuw bloed door onze aderen kunnen stromen, en dus schrijven wij traditiegetrouw onze Grote Prijswedstrijd voor Karriëristen uit. Wie zich geroepen voelt om hier een jaar lang tegen vorstelijke betaling zijn dagen te komen slijten, moet onverwijld aan zijn sollicitatie beginnen denken. Een jaar Loko, dit laat de rechtgeaarde Leuvense yuppie zich geen twee keer zeggen, is altijd meegenomen voor het curriculum vitae. Uw plaats is hier! Pagina 4.

Kunst

Iedereen weet al langer dan vandaag dat het niet de schuld van het Stuc is, dat tachtig procent van hun teateraanbod het bekijken niet waard is. Het is nu eenmaal zo dat er nikske toneel te rapen valt in dit taalgebied. Schreef Hugo Claus nog maar eens een goed stuk, denkt u nu vast wel weer, maar daar is

onze achterpagina niet over te spreken. Waar wij echter wel over te spreken zijn, en het is lang geleden dat wij nog zoiets konden schrijven, is het Nederlandse Onafhankelijk Toneel dat hier een aantal ronduit schitterende voorstellingen ten beste komt geven. Onze recensie hoeft u niet eens te lezen, zolang u maar een kaart koopt. Wie niet gaat kijken heeft ongelijk, en als u het nu nog niet gelooft: pagina 4.

Negers

Iedereen weet dat de negers in Zuid-Afrika het veel beter hebben dan die in Zaïre. In Zuid-Afrika, zo zeggen domme lieden, kunnen zwarten maar met moeite een hartrtransplantatie krijgen. Nou en? In Zaïre bestaat de hartrtransplantatie niet eens. Daar hebben ze pas klagen. Daar lopen mensen rond die gerechtigd zijn te zeggen: ik ben gebruikt als proefkonijn, ze denken dat ik een Guineese biggetje ben. Laten wij dus vooral geen appels met bananen vergelijken. Zuid-Afrika? Geen vuilte aan de lucht. Toch oppassen voor de schillen. Pagina 5.

Nieuwe directeur voor Acco

Beter blokken in goedkope kursussen

Het lijkt alsof Acco er altijd al is geweest. Iedereen staat in de winkel in de Tienestestraat wel eens aan te schuiven voor de kursussen, de meesten onder ons halen er ook hun 'schoolgerief' of hun 'knutselgerei', of laten in de drukkerij affiches drukken. Nochtans is het concept Acco niet zo vanzelfsprekend; in het begin zag het er helemaal anders uit, en ook nu lijken veranderingen op til. Er komt immers een nieuwe algemeen directeur bij Acco, en mee daardoor roert er wat binnen het bedrijf. Straks kan je er in plaats van kursussen alleen nog bruine broodjes kopen, of pluche garfieldjes. Studiemateriaal is een rekbaar begrip.

'Kursussen moeten goed en goedkoop zijn.' Dit was de aanleiding voor de oprichting van Acco en haar voorgangers, en het bleef ook het basisprincipe achter de werking. Nochtans neemt Acco zelf nooit een echte strijdpositie in. Globaal gezien schaarde het bedrijf zich gewoonlijk achter het studentstandpunt. Zo zijn er in de loop der tijden verscheidene beleidsnota's en teksten opgesteld die over Acco en kursussen handelen. Een nota van de Psychologische Kring van een tiental jaren terug heeft het bijvoorbeeld over het probleem van de lessen zonder basistekst die vooraf beschikbaar is. "Die tekst wordt verondersteld opgesteld of ten minste gerevisieerd te zijn door de desbetreffende prof. Daarvoor ondermeer wordt

hij betaald, dat behoort tot zijn leeropdracht." Aldus de psychologiestudenten.

Peperduur

Sinds mensenheugnis blijkt dat principe bij het professorenkorps echter niet zo vlug ingang te vinden. Daarvoor zijn verschillende oorzaken aan te wijzen. Vaak denkt een prof aan een latere publicatie in boekvorm, of wil hij zijn ideeën alleen in de beperkte kring van toehoorders verspreiden. Het laatste blijft vooral in de theologiefaculteit een probleem te zijn (gewest). Verder is het zonder van te voren beschikbaar cursus makkelijker te controleren of studenten al of niet naar de les gaan, of schrikt de

vervolg op p.3 ▶

RACISME - Iedereen gelijk voor de wet. Was het maar waar. Ondanks een acht jaar oude wet tegen racisme blijkt het Belgische rechtsapparaat etnische minderheden te discrimineren. Advokaat Eddy Boumans (zelf een klein Chineesje) weet er alles van, pagina 6.

(Foto Roel Rutens)

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ± 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort. Behoudens deze restrictie worden brieven geplaatst zoals ze ons bereiken.

Kiezen

Graag had ik willen reageren op het artikel in de vorige Veto over de kringverkiezingen (Veto nr. 23, dd 13 maart). U pleit daar voor een hervorming van het kiesstelsel in Historia. Laat eerst dit duidelijk zijn: een omschrijving van het huidige kiesstelsel was "cijns-kiesrecht" is volledig uit de lucht gegrepen. Nergens wordt er een verbinding gemaakt tussen het inkomen van de student en zijn eventueel stemrecht. Bovendien heeft lid worden van Historia en aldus stemrecht krijgen niets te maken met de sociaal-economische discriminatie van een cijnskiesstelsel. 150 frank is geen zware uitgave en is op lange termijn zelfs voordeliger (kortingen, cursusdiens...).

De enige voorwaarde die in Historia tot op heden gesteld is de volgende: wie wil stemmen, moet een lidkaart hebben. Dat lijkt mij een volkomen eerbare en redelijke restrictie. Het is immers niet meer dan logisch dat enkel Historiënen beslissen over het reilen en zeilen van hun enige kring. De 150 frank die een lidkaart kost symboliseert de interesse van het desbetreffende lid in de werking van zijn kring. Wie die stap niet wil zetten toont zich niet-geïnteresseerd, of drukt daarmee zijn ongenoegen uit over de Historia-werking. In beide gevallen moet hij dan ook maar afzien van pogingen om alsnog invloed uit te oefenen op de kringwerking.

Een delicaat punt is natuurlijk de studentenvertegenwoordiging. Loko, POK en andere komen op voor de rechten van alle studenten, ook niet-leden. Op onderwijsgebied moet ieder-

een gelijk vertegenwoordigd zijn, en het is onaanvaardbaar dat Historiëleden voorrang zouden krijgen op niet-leden, dat staat buiten kijf. Echter, als niet-leden zetten zij zich direct of indirect af tegen Historia, en moeten zich dan ook niet inlaten met de werking van de door hen gewraakte kring. Als niet-leden stemrecht zouden krijgen, zou dit een enorme devaluatie zijn van het lid-zijn (lidkaart = profit-card) en van Historia (= cursusdiens).

Wim Peeters

Uiterst Rechts (1)

In Uw artikel betreffende de betoging van 9 maart in Leuven, werden wij vermeld als één van de deelnemende verenigingen. In dat verband zouden wij graag enige preciseringen aanbrengen. De Vlaamse Jongeren Overijse zijn een niet-partijgebonden, pluralistische vereniging, die zich in het bijzonder met de verfransings- en verstedelingsproblematiek in Overijse bezighoudt. In het kader van onze Vlaamse overtuiging zijn wij voorstander van een onafhankelijke republiek Vlaanderen. De republikeinse gedachte in Vlaanderen is ons inzien niet gebonden aan uiterst rechts.

Het is deze republikeinse stellingname die ons deed besluiten tot deelname aan de betoging van 9 maart in Leuven. De aanvankelijk afgesproken aanwezigheid van Volksjongeren en KVHV leek onze vereniging voldoende garantie voor het pluralistische karakter van de betoging.

Wat het verloop van de betoging zelf betreft, kunnen wij echter niet anders dan de redactie van Veto gelijk geven (hoewel wij ons niet kunnen akkoord verklaren met de tegenbetoging). De ordewoorden van de betoging "Een onafhankelijke Vlaanderen als bouwsteen van een Europa der volkeren", "Grondbeleid in de Vlaamse rand" e.a. werden door het gros van de betogers naast zich neergelegd. In plaats daarvan werd het "België Barst" en "Linkse ratten rol uw matten". Vooral dit laatste deed ons beslissen na 20 minuten betoging uit protest onze vlug terug op te rollen. Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat een aantal elementen de betoging bewust heeft doen oantaarden in een veldslag tussen rechts en links. Getuige daarvan het overwinningnummer van NSV. Men had de slag met links gewonnen.

De Vlaamse Jongeren Overijse beschouwen deze betoging echter helemaal niet als een overwinning voor de Vlaamse Beweging. Integendeel. Het spijt ons dat door het optreden van o.a. het Vlaams Blok door veel jongeren de Vlaamse Beweging geïdentificeerd wordt met uiterst rechts. In de rand rond Brussel merken wij maar al te zeer dat de Vlaamse Beweging een strijd is voor emancipatie, een bij uitstek sociale strijd.

Namens Vlaamse Jongeren Overijse
Rudi Coel

Uiterst Rechts (2)

Na 7 jaar heeft het NSV in Leuven dus een grote slag thuisgehaald in de FKK, nl dat MLB en AIB niet erkend werden. Dit is immers steeds hun bedoeling geweest, nl. eender welke vorm van marxisme gelijk te schakelen met fascisme in de ogen van de doorsnee-student, en zo hun meest fervente tegenstanders uit te schakelen. Het gemiddelde politieke inzicht van vele

kringafgevaardigden neemt met de jaren zinderogen af.

Zelfs geweldloos tegenbetogen wanneer brune horden door Leuven trekken, is een te extremistische activiteit voor deze representatieve heren en weinige dames. Dat wordt overgelaten aan het voetvolk. En dat er constant allerlei vernielingen toegebracht worden aan het Lokogebouw, dat is omdat de vrijgestelden te radicaal zijn, zeker? Naast het georganiseerde, provocerende geweld van rijkswacht, politie en NSV is het gebrek aan coördinatie van de akties tegen de NSV-betoging volgens mij de oorzaak dat deze tegen-akties van antiracisten niet steeds geweldloos gebleven zijn. Een aktieve aanwezigheid van kringvertegenwoordigers had hier wellicht veel ellende kunnen voorkomen. Goed dat er nog Veto is, zodat ik dit tenminste nog te weten kan komen.

Louis De Meuter

Uiterst Rechts (3)

Graag had ik gereageerd op de lezersbrief van Sven Gatz in de Veto van 13 maart 1989. Hierin stelt deze het Vlaams Blok (VB) en de NSV voor als de

"verkrachters" van de Vlaamse Beweging. Iedereen zijn mening natuurlijk. Hier een paar objectieve feiten om die bewering te staven. Het VB is een partij die de afschaffing eist van de faciliteiten, de Volksunie (VU) betoonde diezelfde faciliteiten. Het VB beschouwt Brussel als onze hoofdstad. De VU maakt van Brussel een derde gewest. Het VB wil een einde stellen aan de miljardenstroom naar en de oversolidariteit met Wallonië. De VU bevestigt die miljardenstroom en laat nieuwe "solidariteitsmechanismen" vastleggen. Het VB eist amnestie. De VU "wist" plots van niets meer tijdens de regeringsonderhandelingen. Het VB eist 15 Europese zetels voor Vlaanderen. De VU verraadt zijn eigen Volk en stemt samen met de Franstaligen in om het bij 13 zetels te houden. Enz.

Dit alles voor enkele ministerportefeuilles voor "Leve België-schreeuwers". De VU-slogan "Gedaan met geven en toegeven" behoort definitief tot het verleden. Verkrachting, zegt u? Hoe het komt dat de VU zich nog Vlaamsnationaal durft te noemen gaat mijn (grijs, sorry nog steeds in Leuven) petje te boven. Bij de VU leeft nog de enige obsessievolle gedachte: "eigen volk laatst". Bespaar me op 18 juni uw gekank

over racisme, wanneer opnieuw tienduizenden oprechte nationalist, diep ontgoocheld in wat eens een Vlaams-nationale partij was, overstappen naar een partij waar gelukkig twee plus twee nog altijd vier is.

Frank Devos

Words

In het artikel over het eredoctoraat voor Claire Vellut, getiteld "Een leven onder de melaatsen", van de hand van Carla Rosseels, wordt herhaaldelijk de woorden "Indisch" en "Indiaas" gebruikt, alsof de woorden eenzelfde betekenis hebben (Veto, jg. 15, nr. 16, dd 23 januari 1989). Mag ik er even op wijzen dat "Indiaas", volgens Van Dale (Groot Woordenboek der Belgische Taal) betekent: uit/van India, terwijl "Indisch" betrekking heeft op Indië, de voormalige Nederlandse kolonie, de Indische archipel dus.

Blanche Nuits, Nijmegen

Tot slot

De Veto van vorige week (nr 22) was goed.

Michel Schurmans

Vredesbetoging 16 april

Russen overwonnen?

← vervolg van p.1

handeld is geworden. Voordien hield men het bij "wapenbeheersing" en stelde men enkel "plafonds" vast. Bovendien heeft dat akkoord theorie- en praktijkervaring opgeleverd inzake het probleem van verificatie en controle. Tenslotte zet het ook de Navo-strategie van het aangepaste antwoord op de helling. Deze strategie volgde op de strategie van de massale vernietiging (een kleine raket wordt beantwoord met een grote raket). De strategie van het aangepaste antwoord daarentegen brengt een eskalatie met zich mee: conventioneel wordt met conventioneel beantwoord, tactisch met tactisch... Door het INF-akkoord is één sport van de ladder weggehaald: de middellange afstands-raketten. Daardoor zitten de militairen streep. Als ik militair was, zou ik tegen de politici zeggen: ofwel geef je me nieuwe wapens, ofwel moet ik een andere strategie uitdenken.

Veto: *Hebben de Navo-militairen die sport juist niet weggehaald omdat ze wisten dat die via een modernisering opgevangen kon worden?*

Ongena: "Inderdaad. Op militair vlak hebben ze naar een vervangmiddel gezocht. Maar wapens hebben ook een politieke betekenis. Ik verwijs dikwijls naar de woorden van Von Clausewitz, een strateeg uit de vorige eeuw, die zei: "Oorlog voeren is een andere manier om aan politiek te doen." Sinds 1945 kan je ook zeggen: "Wapens plaatsen is een andere manier om aan politiek te doen". De huidige militairen weten al lang dat het gebruik van de atoomboom niet meer mogelijk is. Men doet alsof dat nog wel kan, maar het is een zelfmoordwapen. Wie het gebruikt, doodt ook zichzelf." "In heel die afschrikkingstheorie zit dus een grote contradictie. Kernwapens staan zogezegd garant voor onze bescherming en veiligheid, maar aanzien die wapens toch nooit gebruikt kunnen worden, is ook de afschrikking ongelooftwaardig. Het bewijst in ieder geval dat wapens eerder een politieke dan een militaire betekenis hebben."

Veto: *Beschouwt u het INF-akkoord dan als een nederlaag voor de Amerikanen en de Navo?*

Ongena: "Laten we even naar West-Duitsland kijken: er wordt gezegd dat Kohl nu voor uitstel pleit omwille van elektorale redenen. Maar eigenlijk klopt dat niet. Onderzoeken hebben uitgewezen dat internationale tematiëken de kiezer zeer weinig beïnvloeden. De CVP en de CDU hebben respectievelijk in 1985 en 1983 de plaatsing van de raketten glansrijk doorstaan. Bovendien zou Kohl in het licht van de verkiezingen in 1990 de beslissing beter nu snel goedkeuren. De mensen hebben een kort geheugen op dat vlak."

«Er is dus iets anders aan de gang. De

politiek van een land wordt namelijk vooral bepaald door de economie. De laatste jaren is er zich in midden-Europa een nieuwe economische entiteit aan het vormen. Gorbatsjov wordt gekonfronteerd met het economisch bankroet van zijn land en heeft het Westen nodig. Weldra komt er een markt vrij van 320 miljoen gebruikers. Als Europa daarop inspelt, vormt de samensmelting van Europa en de Sovjetunie een nieuwe economische entiteit naast de Verenigde Staten. Amerika weet goed dat de slag om de modernisering juist daarom gaat: om hun aanwezigheid in Europa. Ik heb het gevoel dat West-Duitsland zijn aandacht aan het verschuiven is van het Atlantisch Blok in de richting van de Oost-Europese landen. Als de modernisering er niet komt, is dat in ieder geval een politieke nederlaag voor de Amerikanen."

Veto: *De Navo beweert dat de modernisering nodig is om haar sterke militaire positie te handhaven. Het zou enkel en alleen die sterke positie zijn die de Sovjetunie tot ontwapening en een andere politieke koers gebracht heeft?*

Ongena: «De Navo stelt inderdaad: laat ons bewapenen om te ontwapenen. De laatste veertig jaar is echter duidelijk geworden dat elk nieuw wapentype beantwoord wordt door een nieuw wapen aan de andere zijde. Die politiek heeft nog nooit gewerkt. De huidige ontwapening is te danken aan de nieuwe figuur in het Kremlin: Gorbatsjov. Hij heeft de dubbele nulpolie, die de Amerikanen enkel voorstelden omdat ze dachten dat ze nooit aanvaard zou worden, ondertekend. Zeggen dat de Sovjetunie op haar knieën naar de onderhandelingstafel is gekomen omwille van de sterke positie van de Navo, is klinkklare onzin."

«De feiten bewijzen het tegenovergestelde: het is niet de bewapening die tot ontwapening leidt. Het lijkt of Gorbatsjov de strategie van de vredesbeweging heeft overgenomen, namelijk het zetten van onafhankelijke stappen tot tweezijdige ontwapening. Ik zeg dus niet eenzijdige stappen, want dat is een slechte vertaling. Het gaat om onafhankelijke stappen, die de fataliteit van de eskalatie doorbreken door de andere te laten zien dat je werkelijk wil ontwapenen. Momenteel gaat het op die manier: Gorbatsjov doet een onafhankelijke stap of een voorstel, dat de aanleiding vormt om onderhandelingen op te starten."

«We wachten echter nog steeds op een ernstige reaktie van de Navo op die gewijzigde politiek van het Oosten. Die reaktie blijft uit. De Navo blijft zich vastklampen aan haar oude strategie. Daarom ben ik ook van mening dat niet de wapens, maar wel de politiek gemoderniseerd moeten worden. De Navo houdt het bij het tellen van tanks en wapens. Ook de vredesbeweging geeft toe dat het militair-industrieel kompleks

van de Sovjetunie gigantisch is. Men moet ons niet altijd tot propagandisten van een bepaald systeem willen maken. Dat zijn feiten. Maar het tellen van tanks mag niet het enige zijn, de Navo moet ook voeling krijgen met het huidige klimaat en recente initiatieven politiek evalueren."

Veto: *De vredesbeweging gelooft niet in de afschrikkingstheorie als garantie voor vrede. Wat is volgens u dan wel de goede manier om de vrede te garanderen?*

Ongena: «Men zegt altijd dat we veertig jaar vrede gekend hebben. Dat is juist; in Europa hebben zich geen conflicten meer voorgedaan zoals de Eerste en de Tweede Wereldoorlog. Maar we moeten ons toch eens afvragen of dat vrede is. Sinds 1945 zijn twintig miljoen mensen omgekomen in conflicten buiten West-Europa. We hebben onze oortogen geklept. Denk maar aan Afghanistan, Vietnam, Korea..."

«Voor de afschrikking heb je in 1989 trouwens de atoomboom niet meer nodig. De conventionele wapens kunnen op dit moment gerust als afschrikking dienen. De aanwezigheid van kerncentrales en chemische industrie zorgen bij een conventionele oorlog voor het effect van tientallen keren Tsjernobyl."

«Bovendien is ook helemaal niet duidelijk welk psychologisch effect die afschrikkingstheorie heeft. Verschillende generaties zijn opgevoerd met een dreiging die de wereld onbewoonbaar kan maken. Volgens mij heeft die vervuiling van de zeel verschillende neveneffecten, zoals agressiviteit in de menselijke relaties bijvoorbeeld. We gaan naar een multi-rationale samenleving, waarin het afschilderen van andersdenkenden als de vijand en Khomeini-toestanden dramatische gebeurtenissen zijn. We mogen in het Westen niet meedoen aan die vervuiling van de geest. Integendeel, we moeten Gorbatsjov, die een andere mentaliteit propageert, maximaal steunen, zelfs al zou hij maar vijf procent kans op slagen hebben. Want als we blijven bewapenen, dan doen we van die vijf procent nog eens vier procent af."

Veto: *Moeten we anderzijds ook geen rekening houden met nieuwe aankomende kernmachten als India, Pakistan, Libië...?*

Ongena: «Het is de tesis van de bom in de handen van de Derde-Wereldlanden of in de handen van terroristen. Ik vind dat de naties die de bom gemaakt hebben en onzorgvuldig met de proliferatie hebben omgesprongen, eens rond de tafel moeten gaan zitten en onderzoeken hoe ze die technologie kunnen aanwenden voor vredesdoelinden. Men heeft dat onlangs gedaan voor de chemische wapens. Dat zou ook moeten gebeuren voor de nucleaire wapens. Het is merkwaardig dat die chemische wapens zoveel aandacht krijgen. Chemische wapens vindt men immoreel: 'Dat is zo'n gas dat onder de deur door sluip'. Maar een flits die 200.000 doden veroorzaakt, vindt men blijkbaar proper."

Carla Rosseels

Kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
(016/22.44.38)

Jaargang 15
nr. 24
10 april 1989

Hoofdredactie: Erik Paredis
Redaktiesekretaris: Carla Rosseels
Redactie:
Johan Reyniers, Jan Van der Linden
Doka: Roel Ruttens
Lay-out en vormgeving: Paul Demets, Erik Paredis, Johan Reyniers, Carla Rosseels, Jan Van der Linden, Claudia Van de Velde, Tom Ysebaert
Medewerkers: Lut De Boel, Ann De Preter, Bart Dobbelaere, Luc Janssens, Alexandra Melis, Claudia Van de Velde
Eindredactie: Jan Van der Linden

Zetwerk: Alfas Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Rotatyp Brussel (8000 exemplaren)

Abonnementen:
Studenten: 250,-; niet-studenten: 300,-; steun vanaf 600,-; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Agenda en Ad Valvas:
ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 uur op het redactieadres bezorgen
Redaktievergadering:
iedere vrijdagmiddag om 15.00 uur

Direkteur

Er roert wat binnen Acco. Nu er een nieuwe algemeen directeur in aantocht is, worden alle werkingsprincipes plots bespreekbaar. Gegreid in de democratiseringstendenzen van de jaren vijftig en zestig levert het bedrijf goedkope cursussen en allerhande studiemateriaal. Een student uit een dichtbevolkte richting betaalt in de Acco-filosofie evenveel voor een cursusblad als een student uit een kleine richting, wat de nadruk legt op de solidariteit tussen de studenten. In diezelfde democratiseringstendenzen kadert de idee van de coöperatieve structuur. De student-klant is aandeelhouder, participeert in het bedrijf, én geniet het voordeel van dezelfde, vrij hoge, korting op alle artikelen.

Een en ander wordt nu, met de nieuwe directeur op komst, in een ander licht geplaatst. Er is het al jaren nijpende probleem van de kringkursusdiensten. In theorie verzetten zowel Acco als de studentenbeweging zich tegen een systeem van kringkursusdiensten die stevige winsten halen uit hun activiteiten, waarbij dan uiteraard een kleine kringkursusdienst de eigen cursussen duurder moet verkopen dan een grote, alleen al door de oplage. In praktijk zijn de verantwoordelijken van de respectieve kringkursusdiensten echter nauwelijks te mobiliseren. Er kleeft immers geld aan het zaakje.

Er is het nog veel oudere probleem van de cursussen die als boek worden uitgegeven. Voor een akademikus staat het immers beter te kunnen bogen op een lijst van dure boeken dan op bij Acco gedrukte cursussen. Vaak wordt er dan naar prestigieuze bedrijven gestapt, zoals de uitgeverijen Peeters, Wolters, Wouters, ... Daar blijft er ook meer geld aan de vijgers van de desbetreffende prof kleven. Een randverschijnsel in dat opzicht is de Universitaire Pers Leuven, die een nieuwe impuls kreeg onder rektor Dillemans. Daarmee wilde en wil de universiteit nog steeds een prestigieuze tegenwicht bieden voor de Acco-uitgaven, een tegenwicht dat bovendien in de schoot van de universiteit zelf bestaat.

De nieuwe algemeen-directeur moet dus naar zowel profen als studenten als de universiteit toespelen, de dialoog (her)openen en tot een zinnig vergelijk komen. Het veelgehoorde argument tegen een toenadering tussen profen en kringen enerzijds en Acco anderzijds is bijvoorbeeld de opwerping dat "Acco zo traag is". Maar al te vaak ligt dat aan de prof zelf, die de eigen kopij te laat binnenbrengt, of aan de kring, die eisen stelt zoals Deminga indertijd met "al onze cursussen binnen een week, anders gaan we bij een andere uitgeverij". Even vaak ligt het echter aan Acco zelf. Herstructurering moet ook een verdienste van de nieuwe directeur zijn.

Het gaat echter verder. De laatste tijd gaan er ook stemmen op tegen Acco als coöperatie. Men beweert dat de idee van de coöperatieve genootschap, de participatie door middel van een aandeel, de gelijke korting op alle artikelen niet meer aanslaat. Dat Acco moet onderdoen voor het commerciële circuit met opvallende promotiekampagnes met een grote korting op enkele artikelen. Dat alleen stevige korting op cursussen aanslaat. Tegelijk maakt men echter de redeneringsfout te besluiten dat de coöperatieve-idee ten laatste moet afgeschafte worden. Maar de - al of niet vermeende - impopulariteit van de Acco-idee ligt niet aan een daadwerkelijke inefficiëntie van de idee. Met andere woorden, men kan niet zomaar besluiten dat het Acco-aandeel en de daaraan verbonden algemene korting niet (meer) democratiserend werken. Daarvoor is diepgaand onderzoek nodig, wat alleen maar bevoorordend kan zijn voor Acco. Ook daar ligt de taak van een nieuwe algemeen directeur.

Lut De Boel

Naar een agressievere Acco-politiek?

← vervolg van p.1

prof maar al te dikwijls terug voor het 'vele' werk... Sinds het ontstaan van een cursusdienst wordt er binnen de universiteit vooral door de studenten op aangedrongen dat aan deze situatie iets zou veranderen.

In praktijk blijkt daarvan bitter weinig in huis te komen. Met bovenvermelde tekst als uitgangspunt organiseerde de Psychologische Kring ooit een regelrechte boycot tegen een dissidente prof. Die had namelijk, tegen een eerder gedane belofte zijn cursus bij Acco te laten drukken in, toch de opdracht aan drukkerij Peeters gegeven. Het resultaat was een peperduur werk in boekvorm. Vandaar de boycot, die voor veel heisa zorgde maar in praktijk weinig uithaalde, omdat de examenvragen toch uit het 'Peeters-boek' kwamen...

Zelf past Acco de kwaliteitsdie de studenten voorstellen toe in het vormaspect van de cursussen; de uitgaven blijven verzorgd. Maar die eis blijft niet beperkt tot het kursusaanbod. 'Dienstverlening aan de universitaire gemeenschap' lijkt het hoofdmotto te zijn. Dat uit zich in drukwerk, cursussen, boeken, papier, kantoor materiaal, allerhande machinerieën en toestellen...

Het bewijs is er: Veto geeft een vertekend beeld van de feiten. Zeg nu zelf, had u uit deze verwrongen weergave ooit het Acco magazijn kunnen opmaken als wij het u niet gezegd hadden? Nee, natuurlijk niet. U dacht dat het moderne kunst was. Gefopt.

(Foto Roel Rutten)

kringkursusdiensten en Acco, tussen de profen en Acco. Acco kan immers een agressieve politiek voeren naar beiden toe, onrechtstreeks via Akademische Raad, rechtstreeks via de kringen en de studentenvertegenwoordigers. Tot nog toe is dat nooit gebeurd, omdat Acco ook zonder agressieve politiek overleefde. Bovendien lijkt de structuur zoals die nu is niet echt geschikt voor een fikse aanpak van het te verwerken cursuspakket. Bij een grondige herstructurering duikt dan ook vanzelfsprekend de vraag naar subsidiëring op. Binnen Acco zelf is die vraag nooit echt gesteld, omdat men stilzwijgend vond dat het zaakje best goed draaide zonder overheids subsidiëring en -inmenging. Cursussen en studiemateriaal vormen echter ook een belangrijk deel van de studiekost. Waarom zou Acco dan niet gesubsidieerd worden, naast Alma, huisvesting, noem maar op?

Manager

Voorlopig zijn er echter nog geen beslissingen gevallen. Op de raad van bestuur van Acco is de discussie gevoerd, en is er een profiel voor de toekomstige directeur geschetst. Veel lijkt er tot nog toe niet veranderd te zijn. Naast het democratiseringsideaal door middel van lage prijzen voor cursussen en studiemateriaal wordt ook aandacht geschonken aan technische en commerciële bekwaamheid. Nieuw zou wel kunnen zijn dat er eindelijk eens een diepgaand onderzoek wordt gevoerd naar de democratiserende impact van Acco, de invloed van de cursusdiensten, de rol van de coöperatieve in de toekomst. Zicht op een directeursfiguur afkomstig van binnen de universitaire gemeenschap is er echter niet, dus wordt het blijkbaar verruimd en verder gekeken dan de lange neus. We zullen zien.

Lut De Boel

KOPIES AAN 3 FRANK

De Acco-idee vond al vroeg ingang, nog voor er daadwerkelijk gedacht werd aan een infrastructuur voor goedkope maaltijden en huisvesting. Rond 1951 wilden een aantal mensen in het toenmalige huis Universitas onder impuls van professor Dondeyne ingrijpende veranderingen aanbrengen in het kursuslandschap in Leuven. De idee kaderde binnen de gehele Universitas-beweging, die vooral begon was met de democratisering van het onderwijs. Men had begrepen dat ook goede en goedkope cursussen een essentieel onderdeel vormen van de democratisering, de verlaging van financiële drempels aan de universiteit. De problematiek was nijpend. Echte cursussen waren namelijk een uitzondering, en van bedenkelijke kwaliteit. Door gebrek aan controle op de prijzen, vroeg men bovendien soms tot 3 frank per gestencild cursusblad (in 1951!).

Een eerste initiatief was het opzetten van een (toen illegale) cursusdienst. Langzaam groeiden een huisvestingsdienst en het begin van een Alma. Een figuur uit de beginperiode is bijvoorbeeld Georges Pollers, de onlangs overleden directeur en jarenlang het boegbeeld van Acco. (Momenteel is Jan Buffenvoet interim-directeur). Van in het begin vonden de initiatiefnemers profen bereid hun cursussen bij de cursusdienst te laten drukken. Na een tijdje gingen cursusdienst en huisvestingsdienst op in de 'sociale dienst', onder het Leuvense StudentenKonvent (iets als Loko nu).

In 1956 werden de activiteiten te uitgebreid om te kunnen werken zonder juridisch statuut en werd de 'Universitaire Werkgenootschap' in het leven geroepen. In '57-'58 bereikte men een omzet van 1,3 miljoen frank. Na een viertal jaar zag de coöperatieve Acco het licht, waarbij er ook een volwaardige staf vast personeel werd aangeworven. De Universitaire Werkgenootschap werd de grootste aandeelhouder, om de binding met de studenten blijvend te waarborgen. (LDB)

oplage van ongeveer 1000. De eerste cursus kost Acco per exemplaar uiteraard beduidend meer dan de tweede. Maar alweer komt de solidariteit tussen studenten van verschillende richtingen en fakulteiten om de hoek kijken. Belangrijk blijft immers dat niemand benadeeld wordt door de grootte van de studierichting die hij kiest.

In die optiek heeft Acco ook altijd bezwaar gehad tegen cursus-diensten van kringen, vooral als die kringen uit hun initiatief winst halen. Alweer werden er echter binnen Acco zelf nooit echt concrete stappen gezet om kringen en hun cursussen weer naar Acco te krijgen. Toch hebben Acco, en zeker de studenten binnen Acco, het nooit wenselijk geacht dat een kringkas gespijsd wordt met de opbrengst van de verkoop van cursussen. Dat gaat namelijk aan elke idee van democratisering voorbij. De cursusprijs is dan immers hoger 'dan nodig'. Zelfs een zo sterk uitgebouwd bedrijf als Acco is niet in de eerste plaats gericht op winst, maar op het zo laag mogelijk houden van de cursusprijzen. Als er winst geboekt wordt, gaat die eerst en vooral via kortingen naar de student-aandeelhouder toe. Bovendien betaalt in het 'kringkursusdienstensysteem' een student van een kleine kring - of minder in de markt liggende studierichting - meer voor zijn cursussen dan een student van een grote richting. Rechtvaardig is anders.

Acco is dus in twee opzichten een coöperatieve. Ten eerste een verbruikerscoöperatieve: de klant is aandeelhouder. Maar Acco wil ook een product

coöperatieve zijn. Dat betekent dat Acco de eigen productiemiddelen autoonoom beheert, maar vooral dat er samenwerking is op het vlak van de productie. Dit laatste betekent dat Acco optimaliseert zou kunnen worden als alle kringen bereid zouden gevonden worden met Acco mee te werken. Dat zou de coöperatieve bedoeling naar omhoog heffen, op het vlak van aanbod, impact en dienstverlening.

Korting?

Maar het Acco-concept is niet meer zo vanzelfsprekend. Nu er straks een nieuwe algemeen directeur komt, worden ook de werkingsprincipes opnieuw op tafel gelegd. In het Leuvense - en in verscheidene andere steden - heerst er bijvoorbeeld al een tijdlang de opkomst van het zogenaamde profit-cardsysteem. In dit systeem krijgt maar vooral koopt de verbruiker een soort kaart waarmee hij korting krijgt in de bij het systeem aangesloten winkels. Zal het Acco-aandeel, dat nu symbool staat voor een bepaalde maatschappijfilosofie, in die richting evolueren? Of komt er differentiatie in de door Acco aangeboden kortingen, om opgewassen te zijn tegen het commerciële circuit, dat vooral strijd voert met in het oog lopende kortingen op enkele artikelen? Dat zou betekenen dat Acco geen oog meer heeft voor de idee die achter het aandeel en de coöperatieve structuur steekt, maar resoluut de commerciële toer opgaat.

Ook de cursusproblematiek is aan de orde. Al langer dan vandaag rijzen er vragen bij de verhouding tussen de

50 eksemplaren

Achter die kwaliteitsdie blijft de prijs van een artikel één van de hoofdbeslissingen van Acco. Bedoeling is de prijzen van vooral cursussen zo laag mogelijk te houden, niet echt om de Leuvense middenstand in de nek te zitten, maar om de student zo goed mogelijk van dienst te zijn. Om dat te kunnen realiseren heeft Acco een bepaalde structuur uitgebouwd, waaraan een duidelijke maatschappijfilosofie zit. Acco betekent namelijk Akademisch Koöperatief. Het kapitaal wordt onder andere binnengebracht door de student-aandeelhouder. In het begin kostte een aandeel een honderd frank, tot voor een paar jaar 500, en nu 750. Het voordeel dat de aandeelhouder heeft is tweeledig. Ten eerste krijgt hij een korting van 15 tot 20% op alle artikelen. Ten tweede helpt hij door zijn kapitaal-inbreng de CV Acco vooruit, wat alleen in zijn eigen voordeel kan zijn. Bovendien blijkt daar zijn solidariteit met de mede-student: iedereen betaalt evenveel. Acco hoeft niet echt aan herverdeling te doen op dat nivo.

Daarbij blijft het niet. Acco kiest er nog steeds voor gelijk welk cursusblad aan dezelfde prijs te verkopen. Dat betekent dat een Oriëntalistiek-cursus met een oplage van 50 eksemplaren voor de student evenveel kost per blad als de cursus 'numerieke wiskunde' van eerste kan burgerlijk en industrieel, met een

AD
VALVAS

Psychologische Kring

- Di 11/4 om 20:00 u: Kringvergadering in het kringlokaal.
- Wo 12/4 om 21:00 u: Raad van Beheer vzw Psychologie in het kringlokaal.
- Do 13/4 om 21:00 u: Sentimental Night (the only real) Part three - met democratisch geprijsde cocktails, ink. in de Shrink, ink. gratis.

Historia

- Do 13/4 om 20:00 u: Open algemene vergadering in de Permanente ivm stemrecht voor nt-leden voor de presesvergadering.

Verkiezingen

- Wo 12/4: Kringverkiezingen in Klio.
- Do 13/4: Kringverkiezingen in Politika, Romania, Ekonomika en Germania.

Onafhankelijk Toneel: On wings of art

Bezoek uw beste vrienden

Wie tegenwoordig een avondje uitrekt voor toneel houdt zijn hart vast: de kans dat je troep te zien krijgt is onvoorstelbaar groot. Het moderne toneel spreekt bijna geen mens aan. Overal hoor je zeggen dat er op dat gebied "maar weinig meer te rapen valt" in ons taalgebied. Je kunt het draaien of keren zoveel je maar wilt, maar je komt er niet onderuit: de avant-garde zit in zak en as. De zogenaamd vernieuwende gezelschappen doen zichzelf al jaren de das om door zich blind te staren op nieuwe vormen die er geen zijn. Bovendien blijken al die nieuwe vormen sterk op elkaar te lijken, en begrijp je niets van wat je ziet. Je denkt: dit is het einde van de kunst. Tot je nog eens iets bijzonder fraais te zien krijgt: *On wings of art* bijvoorbeeld, een hart onder de riem voor wie nog in het theater wil blijven geloven.

Het 'Onafhankelijk Toneel' breekt met deze voorstelling dan ook met nagenoeg alle klichees die onze moderne theatermakers telkens weer uit hun truken doos halen. Voor de toeschouwer zal het belangrijkste wel zijn dat je je weer lekker mag en kunt inleven, en dat het stuk verstaanbaar is. Die twee elementen zijn niet van elkaar te scheiden, en verklaren (voor een deel) het failliet van het moderne toneel: dat stelt zich meestal kil-afstandelijk tot het publiek en verliest zichzelf (en het publiek) in overloos pseudo-filosofisch geleuter.

Futiel

Niets van dit alles in 'On wings of art'. In plaats van met pesterige moeilijkdoenerij wordt je hier met *verwondering* opgezaagd. Wanneer begint precies de voorstelling? Je hebt er het raden naar. Als je aankomt wordt je door de acteurs met open armen verwelkomd en binnengeleid. Er wordt een beetje gebabbeld en voor je het weet zijn ze van wal gestoken. De sfeer is er een van 'thuis': je voelt je onmiddellijk op je gemak. De acteurs praten met elkaar op zo'n manier dat je je er zelf bij betrokken voelt. De fysieke afstand is verdwenen: het aantal toe-

schouwers is beperkt tot een vijftigtal, de acteurs kijken je in de ogen. Zij praten (schijnbaar) nonchalant over (schijnbaar) futiele dingen, net zoals thuis.

Een en ander heeft niet alleen met die opstelling van de acteurs, maar ook met het decor te maken. Een hoekje van de enorme museumbewaarplaats van de NMBS werd ingericht als het interieur van een villa in Alexandrië. Gezellige chaos, het sfeertje van een zonnig vakantieoord waar je op adem kunt komen. Daarbij mag zeker het gebruik van het licht niet vergeten worden. Zowel voor acteurs als toeschouwers blijft dat namelijk gewoon aan tijdens de dialogische gedeelten van de voorstelling. Bij de projectie van film en dia's is het voor iedereen donker. Je deelt werkelijk alles.

Boulevard

Aan het stuk zijn nog meer formele aspecten verbonden. Zo wordt nogal wat gebruik gemaakt van dia's en film, die op een groot scherm worden geprojecteerd. Ze worden begeleid door een klankband met (oosters getinte) muziek en gesprekken die peilen naar de drijfveren van kunst. De acteurs gaan onder-

Geveugelde kunst. Geloof het of niet: nog eens een goede voorstelling. Onze man gewaagt zelfs van 'iets bijzonders fraais'. Op de foto ziet u Marc Warning (links) en Gerrit Timmers (rechts) die uw beste vrienden hadden kunnen zijn.

sen met hun spel door. Het spreekt vanzelf dat een aantal dingen je op die manier ontgaan, maar omdat de samenhang tussen die verschillende elementen erg groot is, stoort dat op geen enkel moment.

In niet geringe mate wordt op die manier het 'artistieke' van de sfeer bevorderd. Dat moet ook wel, want in het begin bestaat het gevaar, dat je denkt dat je een *boulevardkomedie* bekijkt. De lichtvoetige openheid zou dan flauwe pose worden, het natuurlijke praten geklets en banaliteit, en de huiselijkheid kneuterigheid.

Registers

Alleen al de vermelde vormelijke elementen maken het stuk tot een totaal-spektakel, en een zeldzame teatrale ervaring. Er komt echter ook nog een mooi verhaal aan te pas. Twee schilders, Gerrit Deene en Marc Bendien, bevin-

den zich in de Egyptische villa naar aanleiding van een tentoonstelling van hun werk. Erkenning blijft echter grandioos uit, de expositie sloft volkomen. De twee schilders zijn teleurgesteld. Als kunst alles is in je leven, hoe moet je dan verder als gesjeesd kunstenaar?

Ze proberen mekaar op te krikken. Bendien is nog jong en levenslustig: hij brengt de oudere Deene weer wat tot leven met spelletjes. Deene loopt met zelfmoordgedachten rond, maar houdt zich in leven met het vertellen over vroeger, de tijd dat hij in een kommune leefde en experimenteerde (waarvan de dia's getuigen). De manier waarop twee mensen zich aan mekaar optrekken ontroert soms in zijn tederheid, wekt dan weer de lachspieren op, maar is nooit sentimenteel of platvoers. In de tekst wordt dan ook een hele schuif stijlregisters opengetrokken en de acteurs kunnen die blijkaar moeiteloos aan.

'On wings of art' heeft een historische

kern. De acteurs Gerrit Timmers en Marc Warning kruipen in de huid van de abstracte schilders Jan van Deene en Jacob Bendien, die in 1913 naar Parijs trokken. Zij waren hun tijd echter ver vooruit en kregen geen erkenning. Door hun eigen voornamen te behouden, en daar de familienaam van de schilders aan te plakken, doorprikken de acteurs de fictie van het toneel. Dat doen ze ook met knipoogjes naar de actualiteit, door de pauze helemaal in het stuk te integreren, en door de toeschouwers rechtstreeks aan te spreken. Deze voorstelling heeft dan ook veel weg van een vriendenbezoek. U bent ongetwijfeld uitgenodigd.

Johan Reyniers

Tot 19 april, alle dagen behalve op zondag. Om 19.30 u stipt vertrekt een speciaal ingelegd treintje op perron 9 van het station van Leuven naar de museum-bewaarplaats. Reserveren is de boodschap.

KRINGRAAD

Wij hebben een halfzijdse betrekking vakant voor

een zeer dynamisch persoon (m/v) die beschikt over degelijke organisatorische en administratieve capaciteiten. De kandidaat is op de hoogte van de werking van de Algemene Vergadering van Kringraad en haar vertegenwoordiging in de respectievelijke beleidsorganen van de KU Leuven. Hij staat in voor de dagelijkse werking, administratie en begeleiding van de Algemene Vergadering van Kringraad. Hij verzorgt studiewerk aangaande problematieken over universitaire aangelegenheden in het algemeen en universitair onderwijs in het bijzonder. Verder onderhoudt hij contacten met kringvertegenwoordigers en andere aktievelingen in de verschillende fakulteitskringen.

Zijn kontrakt loopt af op 31 augustus 1990.

VETO

Voor haar werking wil het studentenblad beroep doen op een halfzijdse kracht. Van de kandidaat (m/v) wordt in de eerste plaats vereist dat hij op de hoogte is van het maken van het blad, zowel technisch als inhoudelijk.

Zijn taak bestaat vooral uit administratie, het bijhouden van de briefwisseling, het meewerken en coördineren van de reclame-werving, het bijhouden van het archief en het verzorgen van de permanentie. Daarnaast begeleidt hij de redactie, spoort aktualiteiten op en legt contacten tussen medewerkers, redakteurs en leden van de verschillende raden. Als bindschakel tussen alle geledingen van de redactie, zorgt hij ervoor dat er welkwalig een kwalitatief hoogstaand blad onder de Leuvense studenten verspreid wordt.

Kandidaturen dienen voor 28 april bij Bart Capéau toe te komen, 's Meiersstraat 5, Leuven. Het kontrakt loopt af op 31 juli 1990.

SOCIALE RAAD

Twee mensen kunnen halftijds

aan de slag bij Sociale Raad. Ze moeten zeer dynamisch zijn en beschikken over degelijke organisatorische en administratieve capaciteiten. Zij zijn op de hoogte van de werking van de Algemene Vergadering van Sociale Raad en van de verschillende vertegenwoordigende functies die de Raad waarneemt in het mede-beheer van de Sociale Sektor. Interesse in de problematiek rond studiefinanciering, huisvesting, gezondheidszorg, studenten-restaurants en alles wat verder met de sociale positie van de studenten te maken heeft, is een absolute noodzaak.

Zij dienen de Algemene Vergadering praktische en inhoudelijke ondersteuning te verstrekken om op haar werkingssterrein tot een doordacht beleid te komen en dit beleid met kennis van zaken uit-

HARDE WERKERS (M/V)

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie zoekt ter ondersteuning van de werking van haar geledingen Sociale Raad, Kringraad, Sportraad, Veto en Algemeen Beheer gedurende het academiejaar 1989-1990 7 halfzijdse krachten (19,5 uur per week).

Van de personeelsleden wordt verwacht dat ze de Algemene Vergadering van hun raad praktische en inhoudelijke ondersteuning verstrekken om op haar werkingssterrein tot een doordacht beleid te komen en om dit beleid met kennis van zaken uit te voeren.

Voor al deze vakatures komen vanzelfsprekend zowel mannen als vrouwen in aanmerking. Alle personeelsleden zullen werken met een bedienendkontrakt van bepaalde duur.

Schriftelijke sollicitaties, met CV, motivering en melding van de speciale kwaliteiten die voor een raad nuttig kunnen zijn, moeten (tenzij anders vermeld) ten laatste woensdag 19 april om 17.00 uur op het sekretariaat aangekomen zijn, bij Bart Capéau, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Voor Sportraad, zie aldaar.

Sollicitanten voor de vakatures van Kringraad en Sociale Raad dienen ook aanwezig te zijn op de Algemene Vergadering van desbetreffende raad. Voor Kringraad gaat die door op 21 april om 19.00 u in het Maria-Theresiakollege, lokaal MT 24. Voor Sociale Raad ligt die datum nog niet vast. De kandidaten zullen hiervoor persoonlijk uitgenodigd worden.

te voeren. Zij verklaren zich tevens bereid de studenten bij te staan in het verdedigen van hun belangen in deze aangelegenheden.

Hun kontrakt loopt eveneens af op 31 augustus 1990.

ALG. SEKRETARIS

De kandidaat (m/v) moet zeer dynamisch zijn en beschikt over degelijke organisatorische en administratieve capaciteiten.

Zijn taken omvatten:

- ☐ het voorzitterschap van de Financiële Controlekommissie der Vrije Verenigingen.
- ☐ de administratie (korrespondentie, personeelsaangelegenheden, begroting en exploitatie, ...) en het technisch beheer van de koepel en haar huisvesting (verhuur van kamers).
- ☐ de coördinatie van de Vlaamse Studentenfederatie en het berichten van studiewerk omtrent problematieken die de concrete Leuvense kontekst overstijgen en een nationale aanpak vereisen.

Hij werkt halftijds en zijn kontrakt loopt tot 31 juli 1990.

Sportraad is een vzw en wil zoveel mogelijk

SPORTRAAD

studenten tot het beoefenen van sport aanzetten. Daartoe organiseren wij massasportklassiekers (de Studentenmaraton, de Kwistaxraces en de 24 Urenloop) en sporttoernooien (de Interfakultaire Bekercompetities en het Lisst), subsidiëren wij kringaktiviteiten, is er een uitleendienst van truitjes en verdedigen wij de sportieve belangen van de Leuvense student.

De organisatie van deze activiteiten rust op de schouders van de sportverantwoordelijken van zo'n 33-tal kringen en peda's, verzameld in de Algemene Vergadering (AV).

Voor het verzorgen van de continuïteit en de administratie bij het uitvoeren van de beslissingen van de AV doet Sportraad beroep op twee halftime werkrachten die elk jaar moeten verkozen worden.

Zij staan in voor:

- ☐ de coördinatie van een heleboel taken waarvoor dagelijkse beschikbaarheid vereist is.
- ☐ administratieve taken (notulieren, uitkijken en versturen van verslagen en aanvragen).
- ☐ het dagelijkse financieel beheer.
- ☐ de bemanning van het sekretariaat en het verzorgen van de uitleendienst van truitjes.

Kortom, zij brengen de voordelen van een professioneel gerunde organisatie (nauwgezetheid, aandacht voor zaken op iets langere termijn en oog voor detail) binnen in een studentenorganisatie die vooral door idealisme, originaliteit en vriendschapsbanden gekenmerkt wordt.

Daarom zoeken wij mensen die:

- ☐ zich nog in de studentenwereld thuis voelen.
- ☐ een sterk ontwikkelde verantwoordelijkheidszin bezitten en hun jeugdige idealisme nog niet begraven hebben.
- ☐ oog hebben voor afwerking.
- ☐ zich van eind september tot eind november full time willen inzetten.
- ☐ kunnen typen.

Ervaring met studentenorganisaties is een pluspunt.

In ruil bieden wij een plezierige en studentieke werksfeer, met een buitengewoon soepel uurschema (behalve oktober-november en februari), halftime betaald. De uitzichten op werkverdoening zijn uniek dankzij de uitgebreide verantwoordelijkheden (coördinatie, finances). Het kontrakt voor een jaar gaat in rond midden augustus.

Als je jezelf in deze omschrijving terugvindt, richt dan je gemotiveerde kandidatuur voor 2 mei 1989 aan Stefaan Vermeulen, voorzitter Sportraad, Tervuursevest 101 in Heverlee. De sollicitatiegesprekken gaan door op maandag 8 mei.

Geneeskundestudenten in Zuid-Afrika

"Ze gebruiken de zwarten als proefkonijnen"

Toen in 1986 het groots opgezette vredesinitiatief van de Commissie van Wijzen van de Britse Commonwealth mislukte, schreven zij in hun eindrapport: "Sancties en vrede voor Zuid-Afrika zijn nu één en hetzelfde geworden." De Zuidafrikaanse aartsbisschop Denis Hurley, die verleden jaar een eredoctoraat kreeg aan onze universiteit, verklaarde hetzelfde. Maar de KU Leuven is nooit bereid geweest om selektief te zijn in haar kontakten met Zuid-Afrika. Nog altijd worden er wetenschappers uitgewisseld en trekken er jaarlijks dertig tot veertig studenten Geneeskunde op stage naar Zuid-Afrika. Verleden zaterdag had Barry Kistnasamy, een Zuidafrikaanse zwarte dokter en vertegenwoordiger van de *National Medical and Dental Association* (Namda), een onderhoud over die problematiek met de koördinator van de buitenland-stages in Geneeskunde, professor Jan De Groot. Resultaten? "We werden gewoon afgescheept" aldus Kistnasamy.

Het onafhankelijkheidsproces in Namibië, de machtsstrijd tussen president Botha en Frederik de Klerk en de geruchten rond de mogelijke vrijlating van Hélène Passtoors hebben het Zuidafrikaanse apartheidregime weer in het middelpunt van de belangstelling gebracht. Telkens opnieuw komt daarbij de vraag boven hoe de Zuidafrikaanse blanke bevolking gedwongen kan worden om een einde te maken aan de apartheid.

Peren

De twee grootste verzetsorganisaties het African National Congress (ANC) en het United Democratic Front (UDF) zijn lange tijd voorstanders geweest van een volledige boycot van Zuid-Afrika. Hoe langer hoe meer komt echter de discussie op gang over een *selektieve* boycot, waarmee bedoeld wordt dat je 'het regime' wel isoleert, maar het zwarte verzet niet. De *National Medical and Dental Association* (Namda) opteert voor selektieve steun aan de zwarte bevolking. Maar zelfs dat valt niet bij iedereen in goede aarde.

Veto: *Julie zijn behoorlijk ontgoocheld na jullie contact met professor De Groot.*

Kistnasamy: "Ik dacht dat we een eerlijk onderhoud gingen hebben met De Groot, maar het eerste wat hij zei, was: "Julie komen me toch geen verhalen vertellen over Zuid-Afrika. Ik ben daar al tientallen keren geweest." Terwijl wij *leven* in Zuid-Afrika, wij ervaren de apartheid dagelijks. De Groot kan nog honderd keer naar Zuid-Afrika gaan, hij zal nooit het

slachtoffer worden van apartheid. Hij beweert dan bovendien dat de zwarten in Zuid-Afrika het beter hebben dan de bevolking van Zaïre, maar dat is appels met peren vergelijken. Hun problemen liggen op een heel ander vlak dan de onze. Onze moeilijkheden zijn een gevolg van de interne politieke situatie in Zuid-Afrika. Hij heeft vroeger al geweigerd met ons te praten. Als we dan naar hem toekomen in zijn eigen land, weigert hij een serieus onderhoud."

Veto: *Akademische kontakten worden meestal verdedigd met het argument van de academische vrijheid: vrij academisch verkeer, vrije uitwisseling van ideeën en intellectuele arbeid, los van politieke achtergronden. Vinden jullie dat dat geen valabel argument?*

Kistnasamy: "Het hele leven in Zuid-Afrika wordt beheerst door de apartheid. Alles is gescheiden. We hebben bijvoorbeeld 14 ministeries van gezondheid, 14 ministeries van onderwijs enzovoort: voor de 10 thuislanden, voor blanken, Indiërs, kleurlingen en zwarten. Als gediplomeerd dokter mag ik bijvoorbeeld niet op de blanke gynecologische of verloskundige afdelingen komen. Waarom? Waarschijnlijk omdat zwarte mannen "enkel in termen van seks" over blanke vrouwen denken. We krijgen zelfs geen opleiding in de verloskunde of de gynecologie. Uit cijfers uit 1985 blijkt dat er 600 zwarte en 2500 Indische dokters zijn, tegenover 16.000 blanke dokters."

Safari

"Dat zijn maar enkele voorbeelden. En je kan dan wel zeggen dat er in België

RESOLUTIE

Onderstaande resolutie uit 1987 werd door de studenten van de 'Black Section' van de University of Natal (Durban) goedgekeurd. Ze geeft onoverholven aan hoe de zwarten over buitenlandse studenten denken.

Noting: that some Departments accept foreign elective students, that these students are not accountable to the Medical Students' Representative Council or Student Body, that these students are merely here to thrive on the suffering of our people that the problem of foreign individuals stealing the jobs of our people is a closely related issue, that our struggling masses derive

no benefit from the presence of foreign electives, that these students come here in defiance of the Cultural and Academic Boycott of South-Africa, that these students subsequently leave our country with the knowledge they have gained at the expense of our people and very few if any return to work amongst our people.

Therefore resolve: to oppose in principle the acceptance of foreign elective students at our Medical School, to actively campaign against Departmental acceptance of foreign elective students.

akademische vrijheid, vrijheid van meningsuiting, vrijheid om te gaan waar je wil enzovoort bestaat, maar bij ons is daar geen sprake van. Maatschappelijke en individuele vrijheden staan nog altijd boven academische vrijheid. Eerst moet daaraan iets veranderen voor er van academische vrijheid sprake kan zijn. Het onderwijsstelsel speelt trouwens een niet te onderschatten rol in die hele situatie. De regering besteedt per jaar ongeveer 800 dollar aan een blank kind tegenover 100 dollar aan zwarte kinderen."

"In een post-apartheid Zuid-Afrika moeten onderwijs en gezondheidszorg voor iedereen gelijk zijn, zonder onderscheid van ras. Daarvoor is het noodzakelijk dat onze zwarte studenten een degelijke opleiding krijgen. Namda wil mensen steunen die achter onze strijd staan voor een democratisch Zuid-Afrika. Als er studenten naar Zuid-Afrika komen, dan moeten die bereid zijn om zich in te zetten voor veranderingen, en daar niet zomaar wat praktijkervaring komen opdoen."

Veto: *Heb je zelf ervaringen met geneeskundestudenten van hier die op stage komen in Zuid-Afrika?*

Kistnasamy: "De laatste vier jaar heb ik heel wat kontakten gehad met Oostenrijkers en Westduitsers. Misschien één op tien heeft een idee van wat er gaande is in Zuid-Afrika. Je kan er zonder problemen jaren verblijven en denken dat er geen apartheid bestaat."

"De geneeskundestudenten die komen, krijgen voornamelijk praktijkwerk: gynecologie, verloskunde en chirurgie. Ze werken vooral in zwarte hospitalen, *cutting up black people*. En voor de rest trekken ze op safari, naar Sun City, naar het strand en gaan surfen, *sunny South-Africa*. En als ze terugkomen naar België denken ze dat ze iets van Zuid-Afrika weten. Er zijn er maar heel weinig die echt naar ons willen luisteren. Ze zeggen: Wij willen ons niet in de politiek mengen. En wij dan: Wij zitten niet in de politiek, maar in de gezondheidszorg. Alleen is de politieke situatie verantwoordelijk voor de gezondheidstoestand van de bevolking van Zuid-Afrika."

"Professor De Groot zegt dat hij hoopt dat zijn studenten aandacht zullen hebben voor de apartheidproblematiek, maar al die studenten zijn zo onwetend. Om eerlijk te zijn, medici zijn conservatief. En geneeskundestudenten ook."

Helikopter

Veto: *Op welke manier heeft de apartheid een weerslag op de gezondheid van de bevolking?*

Kistnasamy: "Je hebt in Zuid-Afrika een eerste en een derde wereld. Onze eksport bestaat voor 17% uit voedingswaren. In Durban hebben we onderzoek gedaan naar ondervoeding bij zwarte kinderen, en dan blijkt dat 30% tot 40% ondervoed is."

"Als je de levensverwachting van de bevolking bekijkt, dan wordt een blanke man gemiddeld 65 tot 70 jaar oud, terwijl dat voor een zwarte op 45 tot 50 ligt. Hetzelfde patroon vind je terug bij

de kindersterfte: per 1000 blanke babies sterven er 12 tot 13 vóór hun eerste levensjaar, voor zwarte kinderen schommelt dat tussen 90 en 130."

"Het ziekenhuis waar ik ben opgeleid, is het tweede grootste zwarte ziekenhuis van het land. We hebben 2000 bedden, maar er zijn konstant 3000 patiënten aanwezig. Waar die dan slapen? Onder de bedden, op de vloer, op banken. Tien kilometer verder is er een blank hospitaal, met helikoptervoorzieningen. Zij hebben drie afdelingen én de kinderafdeling moeten sluiten door gebrek aan patiënten."

"Dat grote verschil tussen de wereld van de blanken en de zwarten, is ook heel duidelijk in het ziektepatroon. De blanken leiden aan beschavingsziekten en gevolgen van stress, zoals hartziekten. Aan de andere kant zijn heb je epidemieën van TBC, mazelen en polio, allemaal ziektes tengevolge van armoede."

Veto: *Zou je dan niet verwachten dat jullie blij zijn met die geneeskundestudenten?*

Erik Paredis
Johan Reyniers

'N NEUS VOOR
GOEDE BANEN

Advertentie

J O B W U Z E R

Dokter Barry Kistnasamy: De politieke situatie is verantwoordelijk voor de gezondheidstoestand van de bevolking van Zuid-Afrika.

(Foto Didier Wijnants)

Veto sprak met Eddy Boutmans

“In zes Belgische gemeenten gelden de mensenrechten niet”

Er wordt in België heel wat gedebatteerd over uitdrukkelijk en verdoken racisme. Sommigen zijn er van overtuigd dat we te kampen hebben met een levensgroot vreemdelingenprobleem, anderen pleiten voor meer tolerantie en integratie. Wat echter weinig mensen weten is dat bepaalde racistische uitspraken in zekere omstandigheden effectief strafbaar zijn met een gevangenisstraf of geldboete. Dit werd mogelijk door de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden (zie kadertje). Over deze wet, die overigens niet tot bijster veel resultaten heeft geleid, hadden we een gesprek met Eddy Boutmans, advocaat in Antwerpen.

Veto: Artikel 3 van de racismewet maakt het behoren tot een groep of een vereniging die openlijk en herhaaldelijk rassendiskriminatie of rassenscheiding bedrijft of verkondigt strafbaar. Valt een partij als het Vlaams Blok niet perfect onder deze omschrijving?

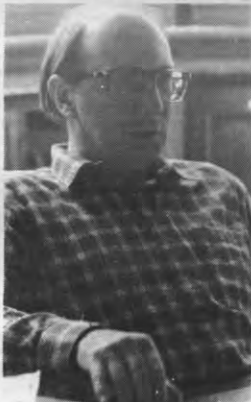
Boutmans: «Het Vlaams blok doet uiteraard zijn best om hier niet onder te vallen. Zij kennen de wet natuurlijk ook. In die wet zitten trouwens heel wat gaten. Hun publicaties zijn zo geformuleerd dat je er bijna onmogelijk openlijk racisme in de zin van de wet in kan vinden. Wanneer zij bijvoorbeeld pleiten voor het naar huis sturen van gastarbeiders, verdedigen zij zich altijd als steunend op de nationaliteit, en niet op het ras of de etnische afkomst zoals er in de wet is te lezen.»

«Daar zit nu net het probleem. Je kan niet zeggen dat iedere aktie die een onderscheid voorstaat tussen Belgen en niet-Belgen onder deze wet valt. In de Grondwet staat immers dat vreemdelingen een heleboel rechten niet hebben. Je kan iemand moeilijk gaan vervolgen omdat hij wil dat de Grondwet wordt nageleefd. Een partij kan echter nooit uitdrukkelijk oproepen tot het kollektief uitwijken van gastarbeiders, want dat is strijdig met het vierde protocol van het Europees verdrag voor de rechten van de mens, dat ook in België bindende kracht heeft.»

Subsidies

Veto: Een politieke partij kan dus gerust de racismewet omzeilen zonder daarbij het gevaar te lopen van een eventuele sanktie?

Boutmans: «Een vzw kan je laten ontbinden indien ze strijdig is met de openbare orde. Maar in België is geen enkele politieke partij een vzw en je kan niet iets ontbinden dat juridisch niet bestaat. Je kan wel een aantal

verenigingen die zij ongetwijfeld hebben opgericht om bepaalde subsidies in ontvangst te nemen op dat punt aanvalen.»

«Een andere mogelijkheid is een politieke partij belieten om deel te nemen aan de verkiezingen. Dat is echter nog nooit gebeurd in België en men is er dan ook heel voorzichtig mee. Pluralisme is immers één van de basisprincipes van onze democratie. Vreemd genoeg is ooit het Duitse verbod op de kommunistische partij in overeenstemming bevonden met het Europees verdrag voor de rechten van de mens. Anderzijds vraag ik me af of het eventuele gerechtelijk optreden tegen een partij die hier in Antwerpen 17 procent van de stemmen haalt nog wel efficiënt zou kunnen zijn. Ga je dan niet iets dat je in de kiem wilde smoren onderdrukken op een moment dat het al lang uit die kiem is getreden?»

Veto: Het racisme dat door de wet wordt betwogen, moet in het openbaar gebeuren. Door die redenering vallen de

weigeren aan een vreemdeling een huis te verhuren of hem als werknemer te aanvaarden buiten de wet. Waarom blijft de wet in gebreke op een gebied waar juist heel wat aan verdoken racisme wordt gedaan? Dringt er zich geen wijziging op?

Boutmans: «De wet is in 1981 tot stand gekomen onder impuls van minister Moureaux en de toenmalige meerderheid in de kamer die bestond uit kristen-demokraten en socialisten. Sindsdien heeft zich een ommekeer voorgedaan in het politieke klimaat. De gaten die de racismewet vertoont op het vlak van huisvesting en werkgelegenheid zijn niet toevallig, maar bewust. Ik weet niet of er nu een meerderheid te vinden is om de wet technisch te verbeteren en efficiënter te maken.»

«Bovendien is het oorspronkelijke wetsvoorstel Glinne op heel wat punten verzakt. Volgens mij is er nog een grote opening in de wet: belediging van etnische minderheden is op zich niet strafbaar. In Nederland worden de meeste procedures juist op die basis gevoerd. Ik ben er voorstander van dat ook bij ons in te voeren, maar ik moet toegeven dat dit wel gevoelig balanceert op de rand van de opinievrijheid.»

Rushdie

Veto: Kan dergelijke redenering niet te ver gaan als je ook films en boeken gaat aanvalen op belediging van etnische minderheden? Is het risico niet te groot dat we dan belanden in een hetze zoals destijds in Nederland rond het stuk van Fassbinder?

Boutmans: «Ik heb het stuk zelf niet gezien maar Fassbinder zelf, en heel wat mensen die het stuk gezien hebben, beweerden dat het helemaal niet anti-semitisch was. De vraag is of het feit dat in een toneelstuk een herkenbare Jood wordt opgevoerd in een onsympatieke rol, volstaat om het stuk anti-semitisch te noemen. Dit is een voorbeeld dat aantoon hoe gevoelig deze hele discussie wel is, en we belanden snel in het soort opvattingen waarvan de Khomeini-Rushdie affaire een extreem voorbeeld is.»

Veto: Vreemdelingen zullen er toch vaak voor terugdeinzen en klacht in te dienen uit schrik voor de eventuele nadelige gevolgen?

Boutmans: «Dat zal wel, maar het is ontzettend moeilijk een klare kijk te krijgen op de situatie, omdat je als Belg niet zo vlug de toegang tot een diskoteek wordt geweigerd. Ik denk zelfs dat er in sterke mate een reactie van berusting bestaat. Als iemand voor een avondje uitgaan een heleboel heksentoren moet uithalen hoeft het op de duur niet meer. Uiteraard bevordert dit niet de omgang tussen Belgen en migranten. Aan de andere kant denk ik niet dat het zo'n algemeen fenomeen is. Zo zie je in geen enkele volkskafé nog de bordjes "Interdit aux Nord-Africains". Die bordjes waren al verdwenen voor de wet er kwam en ze verbod. Ik zou voorzichtig zijn met de opmerking dat het racisme toeneemt. Er wordt nu openlijker over gesproken, wat op zichzelf gunstig is. Bovendien is er onderzussen al een hele vermenging gebeurd.»

Veto: In 1984 verscheen er een wet die het mogelijk maakte het verblijf of de vestiging van vreemdelingen in bepaalde gemeenten te beperken. Waarom stemt men een wet als deze die een efficiënte uitvoering van de racismewet sterk bemoeilijkt?

Boutmans: «Weigeren iemand die aan de voorwaarden voldoet in te schrijven in de bevolkingsregisters is, als het willekeurig gebeurt, een duidelijke overtreding van de wet. De racismewet was nog maar pas goedgekeurd, toen er een omkering gebeurde van de meerderheid in de regering, met een andere minister van justitie als gevolg (Jean Gol). Bovendien komt er dan een nieuwe wet die beweert: in bepaalde gemeenten is

DE WET OP HET RACISME

Op 30 juli 1981 verscheen in het Staatsblad de "wet tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden." Vijf soorten misdrijven worden hierdoor strafbaar: aanzetten tot rassenhaat en rassendiskriminatie, publiciteit verlenen aan zijn voornemen tot diskriminatie, diskriminatie bij dienstverlening of leveren van goederen, lid zijn van of meewerken aan racistische organisaties en tenslotte rechtskrenking door ambtenaren.

Het zijn dus slechts vijf, zeer wettelijke uitingen van racisme die in theorie kunnen bestraft worden. Veel vormen van racisme glippen echter door de mazen van deze wet. Neem bijvoorbeeld diskriminatie in het huren van een woning of bij sollicitatie. Hoewel dit twee van de meest voorkomende vormen van racisme zijn, kunnen ze onmogelijk bestraft worden. Men moet zich in deze mater

die weigeren wel toegelaten. Het is een onlogische situatie. We spreken met grote woorden over de rechten van de mens, maar in zes gemeenten zijn die niet van toepassing. Een politieke toepassing aan de racisten leidt op die manier onvermijdelijk tot tegenstrijdige wetswijzigingen.»

Veto: De wet heeft tot hertoe tot weinig concrete toepassingen geleid. Misschien een bewijs dat de huidige formulering van de wet niet deugt?

Boutmans: «Het is alleszins een bewijs dat ze moeilijk is toe te passen. De concrete gevallen blijven beperkt tot weigering van de toegang tot horekazanen. Je kan zeker niet zeggen dat onze nationale rijkswacht en andere instellingen zich zeer inspannen om spontaan dergelijke conflicten te vermijden. Dat is tenslotte toch hun taak. Een dancing binnenstappen om overtredingen op de racismewet te controleren blijkt niet tot de prioriteiten van de rijkswacht te behoren. Die mensen hebben hun handen vol met identiteitscontroles, tot zesentwintig keer per dag toe.»

Veto: Men zegt wel eens dat de wet een nutloos instrument is omdat het gerecht zelf racistisch is.

Boutmans: «Zo mag je dat zeker niet stellen. Maar ik ben er van overtuigd dat de selectie van mensen die voor het gerecht komen voor kleine delinquentie ongunstig uitvalt voor etnische minder-

niet motiveren voor z'n daden; je mag ook aan een Belg je kamer weigeren te verhuren, en bij sollicitaties moet je steeds een keuze maken...»

Zelfs de meest frappante racistische uitingen kunnen niet dikwijls op bescherming van deze wet rekenen. Een pamflet dat aanzet tot racisme wordt steevast als een persmisdrijf beschouwd. Dit betekent dat deze zaak door het *assisenhof* moet behandeld worden, een omslachtige procedure. Al te dikwijls neemt het gerecht zich een loopje met deze wet. Een Brusselse verkozene des volks die op de uitnodiging van een bal vermeldde dat iedereen welkom was *sauf les bougnouls*, werd niet veroordeeld. De rechter oordeelde dat "bougnouls" een vestimentaire term was, en niets met racisme te maken heeft. Terwijl iedereen in Brussel weet dat meest letterlijke vertaling hiervan "Geen makakken" is.

Tot slot: vanaf '81 waren er 549 geregistreerde klachten die zich op deze wet beriepen. Hiervan werden er 472 geseponoerd. Meer dan 90 procent van de aanklachten wordt dus geklasseerd zonder uitspraak van een rechter. (WP)

heden. Dat is trouwens niet in de eerste plaats de schuld van het gerecht, maar vooral van wat zich afspeelt op politieonivelo. Zo gebeuren er duidelijk meer identiteitscontroles tegenover mensen die er buitenlands uitzien dan tegenover Belgen.»

«Bovendien is het in België zo dat het in de gevangenis belanden meestal een kwestie is van voorarrest. Het is de politie die beslist iemand aan te houden of niet. Daar gebeurt een selectie en zijn er allerlei vormen van bewuste of onbewuste diskriminatie mogelijk. Ik ben er van overtuigd dat de politie strenger optreedt tegenover minderheden dan tegenover autochtonen. Dat is natuurlijk wel heel moeilijk te bewijzen.»

«Volgens mij is er ook een grotere bereidheid om klacht in te dienen tegenover kleurigen. Ik denk dat men gemakkelijker naar de politie stapt om een Noordafrikaans type aan te duiden als de dader van een misdrijf. Bovendien is iemand die opvalt door zijn huiskleurd gemakkelijker te herkennen. Als er bij jou thuis een neger inbreekt, dan is er één eigenschap die je al meegemaakt dat bepaalde rechters bijna angstvallig onracistisch zijn. Maar dat wordt steeds zeldzamer.»

Bart Dobbelaere
Claudia Van de Velde

EXCLUSIEVE INTERVIEWS MET BJORN BORG EN KIEFER SUTHERLAND

GROEN ALARM: EEN WEKELIJKS MILIEU-JOURNAAL DEZE WEEK: GIGASBOMMEN IN DE NOORDZEE

HET GESLACHT PLANCKAERT DOOR EDDY PLANCKAERT EN IVAN HEYLEN

DOET HET GOED!

Compulec ↑

SCHATTEN JACHT

Voor jou opent Compulec op woensdag 19 april van 14 tot 19 u de deuren van haar voorraadkamers. Je zal schatten aanschouwen die maanden of jarenlang sluimerden, *Old Items*, die nooit het magazijn verlieten. Je neemt ze zo maar mee, deze *kunstschaten van de informatica, aan liquidatieprijzen*. Te grabbel: Dos-pakketten, connectoren, verlengkabels voor keyboard en scherm, geluidsdempende kappen, schermen, printers en plotters, printerbuffers en protocolvormers, sheetfeeders, printer tractors, HP en IBM softwarepakketten voor spreadsheet, database, tekstverwerking (oudere versies van nieuwe pakketten), Wang PC met toebehoren, toebehoren voor Apple computers ...

Compulec nv - Groenveldestraat 11/3 - 3030 Leuven - tel. 016/22.99.57

Advertentie

Advertentie

Kringverkiezingen in de Rechten

Wordt vervolgd

Vorig jaar werd de verkiezingsstrijd in de Valk nogal luidrechtig uitgevochten. Een prof had het zelfs over een 'bordeel'. Dit jaar werd de campagne beperkt tot drie dagen. Maar ook in die tijd kan je het kiesvolk overonderen zonder dat onbekwaamheid al te zeer in het oog springt. De verkiezingen zijn dit jaar zeker beschaafder gehouden, maar de grote vraag blijft wat de zin is van geldverslindende campagnes die helemaal niets zeggen. Als de trend van de eerste ronde bevestigd wordt, ziet het er echter naar uit dat de rechtstudenten zich gemakkelijk laten afleiden.

Drie ploegen en helaas slechts één fakultair – een vertegenwoordiger van de hele fakulteit op de fakulteitsraad – dengen naar de gunst van de kiezer. 'Vrij van Zegel', met als kandidaat-preses Raf Vermeiren, nam uitdrukkelijk stelling tegen geldverslindende campagnes, die de kiezers niets meedelen over de ploeg in kwestie. De ploeg wou in de eerste plaats creativiteit uitstralen. En dat lukte heel aardig. Niet alleen op het ludieke vlak (de ploeg stelde zich op een heel knappe manier voor), maar ook op de meer serieuze gebieden wist 'Vrij van Zegel' zich te bewijzen als een ploeg met zin voor initiatief. Het voorstel om een studentenparlement op te richten dat de studenten nauwer zou betrekken bij onderwijsaanleggen was daar een voorbeeld van. Hoewel we zoetsal eerder gehoord hebben, en meestal bleek het niet meer dan een verkiezingsbelofte te zijn.

Rosse Mirella

Dagelijks verscheen er van hen ook een kranje met informatieve artikelen. Jammer was wel dat de opstellers daarbij niet aan de verleiding konden weerstaan in karikaturen en zoekertjes van concurrentie na te trappen. Helemaal niet kwaad bedoeld, werd ons verzekerd. Kan zijn, maar of het zo overkwam? En wat zal Mirella bij geweest zijn toen ze in een blaadje, dat aan alle rechtstudenten thuis bezorgd werd, mocht vernemen

dat ene Herwig verlangde dat hij haar nachten zou verzachten.

Ging 'Vrij van Zegel' de creatieve toer op, 'Wordt Vervolgd' liet zich kennen als een ploeg met geld. Het kiesveer werd verpast op een show met onder andere Rob De Nijs en een hypotheiser en er kon gratis gekopieerd worden. Ook 'Wordt Vervolgd' gaf een kranje uit, zij het eenmalig. De teneur van de artikelen was echter beduidend geestiger. We konden zelfs vernemen dat door de stimulerende bijdrage van het uitdurende VRG aan Sociale Raad de doorsnee student zo goed op de hoogte was van wat er omgaat in de 's Meiersstraat, dat Veto er wel mee kon opheffen.

Wel een beetje ironisch dat de goede deze ploeg in de hemel geprezen VRG-bijdrage aan Sociale Raad ondermeer te

denken was aan Thierry Decock, kandidaat-preses van de derde ploeg: 'Een jaar garantie'. Deze ploeg had eveneens geworfeld met het commercieel-vraagstuk, maar blijkbaar de hier bijzonder ongelukkige middenweg gekozen: niet te veel commercie, maar ook niet te veel creativiteit en helemaal geen informatie. De kandidaat-preses deinsde ervoor terug een speech te houden over zijn programma, en liet zich dan maar interviewen door iemand van zijn ploeg. Duidelijk is zwak om kans te maken. Jammer, want in zijn ploeg zaten zeker mensen met kwaliteiten.

Statutair hoort bij elke verkiezingsstrijd een debat. Jammer is wel dat dit pas op het einde van de campagne gebeurt: het publiek blijft dan massaal weg van wat eigenlijk het hoogtepunt van de verkie-

zingsstrijd zou moeten zijn. Dat bleek ook hier het geval: toen de moderator het publiek vroeg wie zijn stem zou laten afhangen van het debat, staken er slechts een tiental hun vinger op. Dat ontmoedigde de moderator zo, dat hij uit pure ellende het debat begon te saboteren. De drie kandidaten, die toch bleken te weten waarover het ging, kregen nauwelijks de gelegenheid met elkaar in de clinch te gaan.

De drie bleken het volledig met elkaar eens te zijn dat de komende programmahervormingen de studieruimte niet mogen doen toenemen. Ook bestond er consensus over het feit dat het dit jaar wat verwaarloosde kringblad 'Balans' aan een herwaardering toe is. Maar de wenselijkheid van een studentenparlement en een evaluatie van professoren boden zeker stof voor discussie. Ook de opmerking van Decock dat de democratisering van het onderwijs op een dood spoor zat, had kunnen zorgen voor een geïntegreerde uitwisseling van gedachten.

In plaats daarvan beperkte de moderator onnodig de spreektijd van de kandidaten, zodat ze er niet toe kwamen hun standpunten behoorlijk te formuleren en er werd een bijzonder achterlijk kwis georganiseerd. De kandidaten mochten antwoorden op zeer relevante vragen als het gewicht van de preses, en dat was helaas niet overdrachtelijk bedoeld. De verkiezingen zelf verliepen trouwens ook niet denderend, tenminste in eerste licentie. Daar was onvoldoende gelegenheid voor alle kiezers om te stemmen: er was maar één persoon aanwezig om over de goede orde te waken. Het lange wachten heeft niet weinig eerste lissers ervan weerhouden hun stem uit te brengen.

Geen garantie

De resultaten dan: 'Een jaar garantie', 'Vrij van Zegel' en 'Wordt Vervolgd' haalden respectievelijk 19, 34 en 47 procent. Niemand behaalde de vereiste meerderheid. De verkiezingen moeten dus opnieuw gehouden worden, met één ploeg minder – 'Een jaar garantie' – en vier weken vertraging. Vorig jaar was dit ook het geval en kwamen er schandalig weinig kiezers opdagen. Misschien moet er in de Valk eens gedacht worden aan het verplaatsen van de verkiezingen tot na de Paasvakantie. Als er dan nieuwe verkiezingen georganiseerd worden, hoeven er niet eerst vier weken te verlopen. Kwestie van nog te weten voor wie je moet stemmen.

Luc Janssens

24 AGENDA

Samenstelling: Alexandra Melis

Maandag 10 april

- 19.30 u **TEATER** On wings of art van het Onafhankelijk Toneel, geregisseerd door Mirjam Koen en uitgevoerd door Gerrit Timmers en Marc Warning, in de museumbewaarplaats van de NMBS, afspraak om 19.00 u op perron 9 in Leuven, ink. 220/300, org. Stuc.
- 20.30 u **VIDEO** Selectie uit het werk van de Belgische videokunstenaar Marie André, met Constant (1984), Composite (1985), Répétitions (1984) en Bruxelles, une ville en été (1987), in het Stuc, 1ste verd., ink. 60/80, org. Stuc.

Dinsdag 11 april

- 19.30 u **TEATER** On wings of art van het Onafhankelijk Toneel, in de museumbewaarplaats van de NMBS, afspraak om 19.00 u perron 9 in Leuven, ink. 220/300, org. Stuc.
- 20.00 u **OPENBARE PROEVEN** Isabelle Brys en Geert De Bievre, cello en Michel Vangheluwe, contrabas, met werken van Schumann, Lutoslawski en Dittersdorf, mmv Symfonisch Orkest Lemmensinstituut, in Herestr. 53, ink. gratis, org. Concertvereniging Lemmensinstituut.
- 20.30 u **VIDEO** Selectie van Marie André met Constant (1984), Composite (1985), Répétitions (1984) en Bruxelles, une ville en été (1987), in het Stuc, 1ste verd., ink. 60/80, org. Stuc.

Woensdag 12 april

- 19.30 u **TEATER** On wings of art van het Onafhankelijk Toneel, in de museumbewaarplaats van de NMBS, afspraak om 19.00 u perron 9 in Leuven, ink. 220/300, org. Stuc.
- 20.00 u **BRIEFSCHRIFAVOND** Brieven schrijven ten voordele van politieke gevangenen in het kader van Amnesty International, in Brusselsestraat 226.
- 20.00 u **VIDEO** Twee films: Gloria en Birdy (omstreeks 22.00 u), in de Isolbar, ink. gratis, org. Isol.
- 20.00 u **FILM** Du Zaire au Congo, de film is een flash-back van het imperialisme naar het oude kolonialisme en terug, in auditorium Vesalius, parkstraat, org. MLB/Imast.
- 20.00 u **OPENBARE PROEVEN** Philippe Bébout en Beatrijs Jonniaux, dwarsluit en Chris Lembrechts, slagwerk, met werken van Seiber, Reinicke en Caubergths, mmv Symfonisch Orkest in Herestr. 53, ink. gratis, org. Lemmensinstituut.
- 23.00 u **BARKONCERT** Vox Populi, een Luikse formatie, bekend van de maxi-single 'Burn, Baby, Burn', in de Stucbar, ink. gratis, org. Stuc.

Donderdag 13 april

- 19.30 u **TEATER** On wings of art van het Onafhankelijk Toneel, in de museumbewaarplaats van de NMBS, afspraak om 19.00 u perron 9 in Leuven, ink. 220/300, org. Stuc.
- 20.00 u **LITERATUUR** Hans Devroe over romanstructuren, vooral bij de Nouveau Roman, in het Stuc, 1ste verd., ink. 140 (nt-leden), org. Univ. Werkgroep Literatuur.
- 20.00 u **OPENBARE PROEVEN** Ellen Moortgat, piano en Jan Motmans, Trombone, met werken van Ravel en Krumpholtz, mmv Symfonisch Orkest, in Herestr. 53, ink. gratis, org. Lemmensinstituut.
- 20.00 u **POLITIEK** Raf Willems (hoofdredakteur De Groenen) en Patrick Sluithuysen (medewerker Toestanden) interviewen Jef Turf, ex-voorzitter van de Vlaamse vleugel van de KPb en ex-politiek directeur van het kommunistisch weekblad De Rode Vaan, in buurthuis De Straatuum (Straatjesgang 3), org. Masereelfonds.
- 20.30 u **FILM** L'ami de mon ami van Eric Rohmer (Frankrijk, 1987, zonder ondertiteling maar in eenvoudige spreektaal), in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
- 20.30 u **OPTREDEN** Harry Sackioni in Optima Forma, waarin zachte melodieuze nummers worden afgewisseld met swingende elektrische of akoestische gitaarsoli met humor als basis, in aud. Minnepoort, K. Albertin 52, ink. 200/250, org. CC Leuven.
- 23.00 u **FILM** L'ami de mon ami van Eric Rohmer, in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Vrijdag 14 april

- 19.30 u **TEATER** On wings of art van het Onafhankelijk Toneel, in de museumbewaarplaats van de NMBS, afspraak om 19.00 u perron 9 in Leuven, ink. 220/300, org. Stuc.
- 20.00 u **BENEFIEF** Benefieftconcert ten voordele van de strijd tegen Mucoviscidose, met het ensemble Andrea e suoi amici, werk van Händel, Vivaldi, Britten en Grieg, in de Grote Aula, ink. 500, org. Centrum voor menselijke erfelijkheid.
- 20.00 u **TEATER** Damiaan van Aldyth Morris door Alex Willeguet in een regie van Roger Vossenaar, in aud. Minnepoort, K. Albertin 52, ink. 200, org. CC Leuven, tv Damiaanakte.
- 20.30 u **KONCERT** De Berliner Symfoniker o.l.v. Claus Peter Flor brengt werken van Mozart en Tchaikowsky, met solist Michael Exleben (viool), in Sint-Jan-de-Doperkerk, ink. vanaf 100 (stud.), org. Kultuurcommissie KUL.
- 20.30 u **FILM** L'ami de mon ami van Eric Rohmer (Frankrijk, 1987, zonder ondertiteling maar in eenvoudige spreektaal), in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Zaterdag 15 april

- 09.00 u **MUZIEK EN LITURGIE** mmv P. Schollaert, G. Philippet, J. Jonniaux, A. Loose en L. Van Meersse, in Huis van Chièvres, Groot Begijnhof, org. UP.
- 14.30 u **LIEDDAG** Voorstelling van nieuwe zangbundel 'Zingen maakt gelukkig', in de Begijnhofkerk, org. UP.
- 19.30 u **TEATER** On wings of art van het Onafhankelijk Toneel, in de museumbewaarplaats van de NMBS, afspraak om 19.00 u perron 9 in Leuven, ink. 220/300, org. Stuc.
- 20.00 u **TEATER** Yass Hakoshima Mime Theatre, een mengeling van het Oosters mysticisme uit het Noh teater, de westerse techniek van de mime en het artistieke uit de Modern Dance, inkom 200 fr., in het Cultureel Centrum Minnepoort (Koning Albertlaan 52).
- 20.30 u **FILM** L'ami de mon ami van Eric Rohmer (Frankrijk, 1987, zonder ondertiteling maar in eenvoudige spreektaal), in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Zondag 16 april

- 10.00 u **KOLLOQUIUM** Meer kunst, meer muziek op school, met toespraken door Mark Eyskens en Jacques Claes, een panelsepreek met Gerard Bodifée, Herman Vanden Bergh, Edith Cardoen, Paul Schollaert, enz. Rector Dillemaans verzorgt de slottoespraak, in de grote aula van het Maria-Theresiacollege, org. interdiocesane stuurgroep voor muzikale opvoeding van het Vrij Onderwijs.

Maandag 17 april

- 19.30 u **TEATER** On wings of art van het Onafhankelijk Toneel, in de museumbewaarplaats van de NMBS, afspraak om 19.00 u perron 9 in Leuven, ink. 220/300, org. Stuc.
- 20.00 u **KONCERT** Het Nieuw Belgisch Kamerorkest, olv Jan Caeyers, solist: Roel Dieltiens (cello), werk van Bartok, Tsjaikowski en Haydn, in de Stadsschouwburg.
- 20.30 u **VIDEO** Recent werk van de Belgische videokunstenaar Jo Huybrechts, met Elders en Une présence faite d'absence (beide uit 1988), in het Stuc, 1ste verd., ink. 60/80, org. Stuc.

TENTOONSTELLINGEN

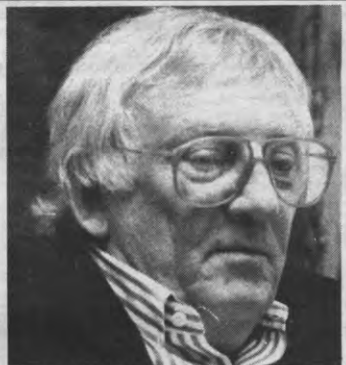
- Allert Lakke:** tot 7 mei in Tiensevest 39, (wo en do van 18.00 tot 22.00 u, vr en za van 14.00 tot 18.00 u en zo van 10.00 tot 14.00 u), org. Transitivo.
- Wetenschappen:** Historisch overzicht van de Fak. Toegepaste Wetenschappen, van 14 tot 24 april, in het Arenbergkasteel, Heverlee.
- Beeld na beeld:** Wandeltocht langsheen hedendaagse Belgische beeldhouwkunst in de KB Leuven, van 12 april tot 23 juni, meer informatie in het sekretariaat van de Centrale Bib, lok. 04.11.
- Poëzie in Vlaanderen:** Poëzie in Vlaanderen in de periode 1955-1965, van 14 april tot 12 mei, in het Erasmushuis, org. Afdeling Nederlandse Literatuurstudie.

Claus

Hoezee! Hugo Claus, de God der Nederlandse letteren, is zestig jaar geworden. Dat dit moment is om de Meester ons aller liefde te verklaren, weet het kleinste kind, en dus ook VTM. De Volksdichter mocht in het Joernaal van de Gewone Mens een stukje onsterfelijke poëzie voorlezen. Toen hij er genoeg van had, sloeg hij het boek hard dicht, snoof voor het plebs dat aan zijn lippen hing en stapte het af. Waarschijnlijk had hij nog last van het maagzuur dat hij een paar dagen daarvoor tijdens een gezellige kout in het Gentse restaurant 'Grade' had opgelopen.

Over deze, minder voor het plebs dan wel voor zorgvuldig geselecteerde intimi bestemde braspertij, werd in De Morgen van 8 april uitgebreid verslag gedaan. Johan Anthierens, auteur van het stuk, typeert de babbel als 'opzienbarend en burlesk'. Vlaanderen intellectuele elite onderhoudt ons vier bladzijden lang over Levenskunst. Bescheidenheid siert de mens: dat moet zowat het motto zijn dat Claus boven zijn antwoorden op de vele erudiete vragen zag zweven. Hij is immers niet de aangewezen persoon voor stoere reisverhalen, hij schrikt zelf van het erbarmen dat in zijn werk steekt, en hij weet al bij voorbaat dat acteurs zijn schitterende scenario's zullen verknaallen. 'Het Schommelpaard' bijvoorbeeld: "een volslagen mislukking, het kwam niet over bij de acteurs." Gelukkig weet hij zelf niet dat die tekst het schoolvoorbeeld is van seniel schrijverschap. Maar "zolang ik bemind word kan mij niets gebeuren." Het geluk aan tafel gaat onverminderd voort, en Piet Piryns brult "Het kan nog uren duren, en nergens een herbergh te bespeuren!" Het gezelschap heft het glas op VdB (sic).

Anders, maar niet beter stond Hugo uitgebreid in het zonnetje in Humo 2534: God en Humo's nieuwe Sterjoernalist Serge Simonart, keuvelen zeven bladzijden lang over het Grote Niets. Serge moet al klaargekomen zijn op het moment dat hij zijn Dikke Vriend de hand drukte, want nog

nazwijmelend laat hij geen gelegenheid onbenut om zomaar tussendoor de ene verlichte opmerking na de andere te plaatsen, genre "ik vind het overigens fideel van u dat u uiteindelijk toch Paul Vanden Boegnants hebt vrijgelaten." Hij heeft dan ook "ter voorbereiding niet alleen uw oeuvre uit het hoofd geleerd - achterstevoren! - maar ook stapels oude interviews met u doorgeploegd." Daarbij viel het Serge op, dat omtrent Claus een "enorme hoeveelheid onzin is uitgekraamd". Neer toech. Gelukkig dat God zelf is niet op onze honger laat zitten. Hij Leest Niet Meer. Hij weet wie zijn manuskripten gestolen heeft. Hij zou met plezier opzij gaan voor "het verbluffendste talent van onze tijd", Claude Krijgelmans. Hij maakt weer een Film, nadat "ettelijke filmprojecten" van Onze Grote Regisseur door de filmcommissie in de prullenmand werden gooid.

We hebben er lang reikhalzend naar uitgezien, maar uiteindelijk is het nu dus zover: God is dood. Blijft ons niets anders over dan lijkbehaard uit te zien naar 'Het Sakrament', waarin "niet minder dan drie prachtige naaktsceens" zullen voorkomen. Kunnen we hem ook nog begraven.